

תפ"ח 355/09/13 - מדינת ישראל נגד עלי בכרי, עבדאללה בכרי, רג'אב בכרי,

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 355-09-13 מדינת ישראל נ' בכרי(עציר) ואח'
בפני הרכב כב' הנשיא, השופט יוסף אלרון [אב"ד]
השופטת רבקה פוקס
השופט דניאל פיש

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. עלי בכרי, ת"ז 059481655
2. עבדאללה בכרי, ת"ז 026415471
3. רג'אב בכרי, ת"ז 065932915

גזר דין

א. מבוא:

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום המתוקן (להלן: "כתב האישום").

במסגרת הסדר הטיעון, הנאשם 1 הורשע בעבירה לפי סעיף 329(א)(1), 144(א) + (ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), קרי, חבלה בכוונה מחמירה ונשיאת נשק והחזקתו שלא כדין.

הנאשמים 2 ו-3 הורשעו בעבירה לפי סעיף 262 לחוק העונשין, דהיינו אי מניעת פשע.

הסדר הטיעון כלל מסגרת עונשית בעניינם של הנאשמים 2 ו-3 ולפיה, ייגזר עליהם עונש מאסר בפועל של 6 חודשים שירוצו בדרך של עבודות שירות בכפוף לחוות דעת חיובית של הממונה על עבודות שירות, וכן פיצוי ומאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט.

בעניינו של הנאשם 1 סוכם בין באי כח הצדדים כי הצדדים יטענו באופן חופשי.

כמו כן הוצהר על ידי ב"כ המאשימה כי הסדר הטיעון כמפורט לעיל, הינו על דעתו ובהסכמתו של המתלונן.

ב. עובדות כתב האישום:

עמוד 1

בכתב האישום צוין כי הנאשמים, שהינם אחים, וכן המתלונן מתגוררים בכפר בענה. בין משפחת המתלונן לבין משפחת הנאשמים קיים סכסוך קודם על רקע בעלות בחלקת קרקע בכפר.

בשל הסכסוך האמור ביום 02/10/11, אחדים מבני משפחת המתלונן תקפו את הנאשמים 1 ו- 2 וכן בן משפחה נוסף, ופצעו אותם. במהלך האירוע האמור הנאשם 1 נורה ברגלו על ידי אחיו של המתלונן.

בהמשך לאמור לעיל, ביום 16/08/13, בסמוך לשעה 00:10 בכפר, כאשר המתלונן עמד מחוץ לביתו והוציא ממכוניתו שקיות שהכילו סחורה שרכש ולצידו עמדה בתו, ילידת 2009, הגיעו הנאשמים במכוניתו של הנאשם 1 בסמוך לבית מגורי המתלונן ועצרו את הרכב במרחק של כ- 30 מ' ממנו.

הנאשמים יצאו יחד מהרכב, כאשר הנאשם 1 חמוש ברובה אמ-16, שהוחזק על ידו ללא רשות כדין, התקרב למתלונן וירה לעברו בכוונה להטיל בו נכות או מום או לגרום לו לחבלה חמורה וכן ירה מספר כדורים נוספים לעבר מתחם הבית. סך הכל ירה הנאשם לעבר המתלונן והמתחם, 25 כדורים.

כמו כן צוין בכתב האישום, כי הנאשמים 2 ו- 3 שידעו כי הנאשם 1 זומם לפגוע במתלונן באמצעות רובה, לא נקטו בכל האמצעים הסבירים כדי למנוע זאת ממנו.

כתוצאה מהירי, נפגע המתלונן באמתו הימנית, בירך ובשוק השמאליים, הובהל לבית חולים, נותח ואושפז למעלה משבועיים ימים.

ג. טיעוני באת כח המאשימה לעונש:

באת כח המאשימה בפתח טיעוניה לעונש, הניחה בפנינו את גיליון הרישום הפלילי של כל אחד מהנאשמים (ט/1 - ט/3), ולפיהם: לחובתו של נאשם 1 שמונה הרשעות קודמות בין השנים 1987 עד 2009 בעבירות שונות לרבות עבירות אלימות ורכוש, כשבהרשעה אחרונה מיום 12.2.09 נדון נאשם 1 לתקופת מאסר של 16 חודשים בפועל בגין הצתה של מבנה במזיד; לנאשם 2 שלוש הרשעות קודמות בין השנים 1998 עד 2011 בעבירות אלימות וסמים; לנאשם 3 שתי הרשעות קודמות בין השנים 2007 עד 2010 בעבירות נשק והיעדרות משירות צבאי.

בנוסף לכך, הגישה באת כח המאשימה הצהרת נפגע של המתלונן (ט/4), במסגרתה טען כי נפגע בצורה קשה מן האירוע, בגוף, בנפש ובאופן כלכלי, כאשר קודם לכן היה בריא. כמו כן הוגש מסמך סיכום מידע רפואי - ט/5, בנוגע לפציעה בעקבות הירי וכן אישור קצבת נכות שניתנה מיום 01/04/14 עד יום 31/12/14 לפי דרגת נכות רפואית משוקללת בשיעור של 57% ואי כושר בשיעור של 100%. הוגשו גם דפי חשבון של המתלונן המצביעים על קשיים כלכליים (ט/7).

עוד טענה באת כח המאשימה כי הערכים החברתיים שנפגעו במקרה דנן עניינם בשמירה על גופו ובטחונו של אדם וכי

מדיניות הענישה במקרים דומים לעבירות בהן הורשע הנאשם 1, מחייבת להשית עליו עונש מאסר משמעותי.

במקרה דנן נטען כי המדובר בנסיבות חמורות בשל השימוש בנשק חם, שהוחזק שלא כדין, כאשר קדמו לביצוע העבירה תכנון, הכנה והצטיידות בנשק על ידי הנאשם 1, בו נעשה שימוש ושבטטיו נגרמה פגיעה פיזית למתלונן.

בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, הפנתה באת כח המאשימה לאמור בכתב האישום, לפיו, הירי והפגיעה במתלונן היו כתגמול לירי על ידי אחיו של המתלונן.

עוד הודגש, כי עד עתה כלי הנשק ששימש את הנאשם 1 באירוע, לא אותר.

בנסיבות העניין, טענה באת כח המאשימה כי מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1 הינו בין 9 ל- 13 שנות מאסר, וכן הפנתה להרשעותיו הקודמות בפלילים. כמו כן, מבלי להתעלם מהודייתו של הנאשם במסגרת הסדר הטיעון, טענה ב"כ המאשימה כי הדבר נעשה לאחר ניהול חלק משמעותי ממשפטו.

בעניינם של הנאשמים 2 ו- 3 ביקשה באת כח המאשימה לכבד את ההסדר, בהדגישה כי ההסכמה עתה, עניינה במאסר בפועל ולא מאסר בדרך של עבודות שירות.

ד. טיעוני ב"כ הנאשם 1 לעונש:

ב"כ נאשם 1 בטיעוניו לעונש הפנה לתיקון כתב האישום וטען כי המדובר בתיקון מהותי תוך שהצביע על מחיקתה של העבירה החמורה שבכתב האישום, קרי, ניסיון לרצח.

באשר לנסיבות האירוע, נטען כי המדובר בירי שאינו ברמת חומרה גבוהה, שכן אם חפץ הנאשם 1 בגרימת נזק משמעותי יותר, אזי, היה יכול לעשות זאת בנקל, אולם בחר שלא לעשות כן.

לשיטת ב"כ נאשם 1, יש לראות את האירוע דנן כחלק מאירוע מתמשך בין שתי משפחות, ולדבריו, ארבעה מתוך בני משפחת המתלונן הורשעו בעבר בעבירות דומות של שימוש בנשק (אמ-16) שגרם לפגיעה קשה של הנאשם 1, שהותירה אותו נכה לצמיתות.

לעניין זה, הפנה ב"כ הנאשם 1 לגזר הדין שניתן בהקשר לאירוע קודם שהתרחש ואשר גרם לפגיעה קשה של הנאשם 1, והותרתו נכה לצמיתות.

במאמר מוסגר יצוין כי אין חולק על כך שבגין אירוע הפגיעה בנאשם 1 נגזרו 4 שנות מאסר בפועל אף שלחובתו של הנאשם שם עבר פלילי עשיר.

משכך, ביקש ב"כ הנאשם לגזור גזירה שווה מאותו גזר דין על הנאשם שבפנינו, תוך שהדגיש כי לשיטתו, נסיבות המקרה שם, היו אף חמורות יותר מאחר שלא רק שהנאשם 1 נפגע מירי מנשק חם, אלא גם הותקף באלות, וכי תקיפה בו ובבני משפחתו נמשכה גם לאחר הגעת האמבולנס לזירת האירוע.

בנוסף לכך נטען, כי החבלה והנזק שנגרמו לנאשם 1 כתוצאה מתקיפתו, היו אף חמורים יותר מנזקו של המתלונן כאן, ולצורך כך, הפנה לתיעוד רפואי בעניינו של המתלונן דנן, בו מתועדת פגיעה קלה, לא חמורה, שלא הותירה נכות צמיתה ואף לא פגיעה במערכות גוף רגישות, כהגדרתו.

ב"כ הנאשם 1 הפנה לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם 1, היותו אב לחמישה ילדים, מפרנס יחיד של משפחתו, שכתוצאה מהאירוע בו נפצע כמצויין לעיל, יצא ממעגל העבודה. לטענתו, כיום משפחתו חווה קשיים כלכליים ולפיכך, ביקש להימנע מהטלת תשלום פיצוי למתלונן, ולהותיר זאת להליך אזרחי, שם יאמדו את נזקיו והפיצוי הראוי לו.

עוד ציין ב"כ הנאשם 1, את העובדה כי הנאשם שווה במעצר מיום 16/08/13 תוך הדגשת הקושי בשהייה בתנאי מעצר בשונה ממאסר ועל כן ביקש להסתפק בעונש מאסר בפועל של שנתיים בלבד.

טיעוני ב"כ הנאשמים 2 ו-3 לעונש:

עו"ד מסרי, ב"כ הנאשמים 2 ו-3, הפנה אף הוא לתיקון עובדותיו של כתב האישום המקורי וביקש לאמץ את הסדר הטיעון אליו הגיעו באי כח הצדדים בהיותו לדידו סביר. כמו כן, הדגיש כי ההגעה להסדר היתה לנוכח קשיים ראייתיים של ממש בחומר הראיות של המאשימה, ועל כן ביקש לגזור על הנאשמים את עונש המאסר בפועל עליו סוכם, קרי, 6 חודשים, בניכוי ימי המעצר.

באשר לאפשרות של חיובם של הנאשמים 2 ו-3 בפיצוי כספי, ביקש אף הוא להותיר זאת להליך אזרחי.

ה. דיון:

אין חולק באשר לחומרה שיש לראות בביצוע עבירות של החזקת הנשק שלא כדין ובשימוש שנעשה בו, כמפורט בכתב האישום.

המסכת העובדתית שבכתב האישום, מלמדת על נטילת החוק לידיים, על ידי המתלונן בעבר ועל ידי הנאשמים, כיום.

יוצא מכך, כי המדובר באימוץ דפוס התנהגות עברייני לכל דבר ועניין.

במקרה דנן, לא רק שבפנינו החזקת נשק שלא כדין, אלא גם, שימוש שנעשה בו לצורך הפגיעה באחר.

בבואנו לגזור את דינם של הנאשמים ובמיוחד את דינו של הנאשם 1, עלינו לתת את הדעת לשיקולים של הרתעת עבריינים פוטנציאליים, העלולים במעשיהם להביא לתוצאות חמורות ובין היתר, קיפוח חיי אדם אשר במקרה זה, אך כפסע לא הסתיים בתוצאה טראגית הרבה יותר, לנוכח מספרם הרב של היריות שבוצעו מכלי הנשק.

חומרה מיוחדת אנו רואים בעובדה כי כלי הנשק לא נתפס ועדיין קיים סיכון של ממש להמשך השימוש שיעשה בו שלא כדין, לרבות העברתו לידיהם של מי שמסכנים את בטחון הציבור, בין אם על דרך של ביצוע פעולות ביטחוניות עוינות, ובין אם בדרך של ביצוע מעשים פליליים.

אין אנו מתעלמים מהודיית הנאשמים במסגרת הסדר טיעון, תיקון עובדותיו של כתב האישום והמסגרת העונשית שהותוותה בעניינם של הנאשמים 2 ו- 3.

יחד עם האמור לעיל, באת כח המאשימה לא חלקה על דברי ב"כ הנאשם 1 באשר לנסיבותיו של המקרה בו נפגע הנאשם 1 ועונש המאסר שהוטל שם בגין אירוע זה (4 שנות מאסר בפועל).

במקרה דנן, הערכים החברתיים שנפגעו הם הזכות לשלמות הגוף, שמירה על שלום הציבור ושמירה על שלטון החוק. ביצוע ירי מרובה סער של כדורים רבים מטווחים קרובים יחסית, בכוונה לפגוע באחר, תוך גרימת נזקים גופניים ממשיים, מהווים פגיעה חמורה בערכים האמורים.

בעניין מדיניות הענישה הנהוגה, באשר לעבירות בנסיבות דומות, הובאה פסיקה על ידי ב"כ המאשימה שיש בה כדי לשקף את החומרה אשר יש לראות בעבירות אלה.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה; ההצטיידות ברובה והנסיעה לסביבת ביתו של המתלונן, דרשו תכנון מוקדם (סעיף 40ט(א)(1) לחוק העונשין). חלקו של הנאשם 1 כמי שירה ונהג ברכב שהוביל למקום האירוע - גדול יותר לעומת חלקם של האחרים בפרשה. כפי שניתן לראות מהמסמכים הרפואיים שצוינו לעיל, הנזק שנגרם מביצוע העבירה חמור (סעיף 40ט(א)(4) לחוק העונשין).

הסיבות שהביאו את הנאשם 1 לבצע את העבירה היו סיבות של נקם ועשיית דין עצמי שהן חמורות כשלעצמן. בתי המשפט חזרו והדגישו את החומרה של "פתרון" סכסוכים באלימות ובאמצעות נשק ואין צורך להוסיף על כך דבר. הנאשם 1 ידע את הפסול במעשיו ויכול היה להימנע מעשייתם (סעיף 40ט(א)(7) לחוק העונשין).

מכל האמור לעיל, הגענו למסקנה שמתחם העונש ההולם לגבי נאשם 1 נמצא בטווח שבין 4 עד 10 שנות מאסר.

בבחינת רף הענישה בתוך מתחם העונש ההולם, בהרתעת היחיד והרבים, נשוב ונציין את "התיק המקביל" בו נפצע הנאשם 1 מירי שבוצע על ידי המשפחה היריבה - משפחת המתלונן (ת"פ 29014-10-11 אשר צויין לעיל), שם הוטלו אמנם 4 שנות מאסר בפועל בלבד.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

בשלב גזירת העונש יש לקחת בחשבון את הפגיעה של העונש בנאשם על רקע בעיותיו הרפואיות (סעיף 40א(1) לחוק העונשין), הפגיעה במשפחתו (סעיף 40א(2) לחוק העונשין), והנזקים שייגרמו למשפחה ממאסרו.

לקולא יצוין עוד שאין ספק שהנאשם 1 - שנפגע קודם על ידי המשפחה היריבה - סבל ממצוקה נפשית בעקבות הפגיעה בו.

כמו כן נדגיש את העובדה שהנאשם הודה בסופו של יום בביצוע העבירה בכתב האישום המתוקן, ובכך לקח אחריות (סעיף 40א(4) לחוק העונשין), אף אם לא נחסך זמן שיפוטי במלוא מובן המילה. לחומרה יש לציין את עברו הפלילי שאינו מן הקלים (סעיף 40א(11) לחוק העונשין).

נתנו דעתנו גם להסדר הטיעון הכולל, שעניינו הסדר גם לגבי יתר הנאשמים והעונשים שיושמו עליהם, והכל בראי עקרון האחידות בענישה בין כל הנאשמים, כל אחד על פי חלקו.

באי כח הצדדים הגישו לבית המשפט אסופת פסיקה, כאשר באת כח המאשימה מפנה לפסיקה מחמירה וב"כ הנאשם 1 לפסיקה מקלה. אנו סבורים כי כל מקרה ומקרה יש לדון לגופו, וכך ננהג גם במקרה דנן.

על כל אלה נוסיף כי לקחנו בחשבון את פרק הזמן הארוך יחסית בו שוהה הנאשם 1 בתנאים של מעצר.

אשר על כן, לאחר ששקלנו את מכלול השיקולים, הן לקולא והן לחומרה, ובנסיבות העניין כפי שפורטו לעיל, אנו גוזרים על הנאשמים את העונשים הבאים:

על הנאשם 1 -

7 שנות מאסר, מתוכן חמש וחצי שנות מאסר בפועל והיתרה על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירת אלימות מסוג פשע או עבירות נשק מסוג פשע.

לצורך מניין תקופת המאסר, תימנה תקופת שהייתו במעצר מיום 16/08/13.

כמו כן, על הנאשם 1 לפצות את המתלונן בסך של 35,000 ₪ עד לא יאוחר מיום 01/06/15.

בעניינם של **הנאשמים 2 ו- 3** אנו מאמצים את הסדר הטיעון אליו הגיעו באי כח הצדדים, וזאת, כפי שנקבע **בעניין**

פלוני (ע"פ 1958/98 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד, נז(1)577), והלכת האיזון שנקבעה בו, ומשכך, אנו גוזרים על הנאשמים 18 חודשי מאסר, מתוכם 6 חודשי מאסר בפועל והיתרה על תנאי למשך 3 שנים לבל יעברו עבירת אלימות מסוג פשע.

לצורך מניין תקופת המאסר, תימנה תקופת שהייתם של הנאשמים במעצר מיום 18/08/13 עד ליום 02/12/13.

כל אחד מהנאשמים 2 ו- 3 יפצה את המתלון בסך של 15,000 ₪ עד לא יאוחר מיום 01/06/15.

על הנאשמים 2 ו- 3 להתייצב בבית מעצר "קישון" ביום 03/05/15 לא יאוחר מהשעה 10:00.

הפיצוי שהושת על הנאשמים יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 01/06/15 ויועבר למתלון על פי פרטי חשבון של המתלון, שימסרו על ידי באת כח המאשימה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ו' ניסן תשע"ה, 26 מרץ 2015, במעמד באי כח הצדדים והנאשמים.

ד. פיש, שופט

ר. פוקס, שופטת

**י. אלרון - נשיא
[אב"ד]**